

Забидий / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 507-ҳадис

507/923 - عَنْ عَمْرِو بْنِ تَعْلَبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أُتِيَ بِمَالٍ،
أَوْ سَبِيٍّ، فَمَسَّمَهُ، فَأَعْطَى رِجَالًا وَتَرَكَ رِجَالًا، فَبَلَغَهُ أَنَّ الَّذِينَ تَرَكَ عَتَبُوا، فَحَمِدَ اللَّهُ ثُمَّ أَتَى عَلَيْهِ، ثُمَّ
قَالَ: «أَمَّا بَعْدُ، فَوَاللَّهِ إِنِّي لَأُعْطِي الرَّجُلَ، وَأَدْعُ الرَّجُلَ، وَالَّذِي أَدْعُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنَ الَّذِي
أُعْطِي، وَلَكِنْ أُعْطِي أَقْوَامًا لِمَا أَرَى فِي قُلُوبِهِمْ مِنَ الْجُرْعِ وَالْهَلْعِ، وَأَكِلُ أَقْوَامًا إِلَى مَا جَعَلَ اللَّهُ فِي
قُلُوبِهِمْ مِنَ الْغِنَى وَالْحَيْرِ، فِيهِمْ عَمْرُو بْنُ تَعْلَبٍ»؛ فَوَاللَّهِ مَا أَحَبُّ إِلَيَّ بِكَلِمَةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حُمْرُ النَّعَمِ.

507.923 Амр ибн Тағлиб розияллоҳу анҳу бундай сўзлаб берди:

«Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васалламга мол ёки асирлар келтирилди. У зот уни тақсимладилар, кимларгадир бериб, кимларнидир қолдириб кетдилар. (Улуш) бермаган кишиларининг норози бўлганлари хабари у зотга етиб келди. У зот Аллоҳга ҳамду сано айтдилар, сўнг: **«Аммо баъд! Аллоҳга қасамки, албатта, мен бир кишига бериб, бир кишини қолдириб кетаман. Ҳолбуки, бермаганим мен учун берган кишимдан суюклироқ бўлади. Лекин баъзи одамларга уларнинг қалбларида сабрсизлик ва тоқатсизлик борлигини кўрганим учун бераман. Бошқа қавмларни эса қалбларига Аллоҳ солиб қўйган яхшилигу кўнгил тўқлигига топшираман. Амр ибн Тағлиб шулардандир»**, дедилар. Аллоҳга қасамки, Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг (шу) сўзлари ўрнида ҳатто қизил туялар бўлишини ҳам истамасдим».

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVAT MARVARIDLARI

